

■ Садружнасць

РАЗВІВАЦЬ У ЧАЛАВЕКУ ЧАЛАВЕЧНАСЦЬ...

У Беларусі і Таджыкістане добрыя палітычныя і эканамічныя стасункі. Як, дарчы, няблага складаюцца і адносіні у галіне культурнага і літаратурнага ўзаемадзеніння. У Душанбе выходзяць кнігі беларускіх пісьменнікаў. У Мінску падзяцца супречкі, імпрэзы, прысвечаныя таджыкскай літаратуре — як класічнай, так і сучаснай. Тому невыпадковай падаецца супречка і размова са старшиной Саюза пісьменнікаў Таджыкістана, народным пастэм Таджыкістана, лаўрэатам Дзяржаўнай прэміі Рудакі Нізомам Касімам.

— Паважаны спадар Нізом Касім, ваш верш пра Дамулу Азізаву — гэта верш пра Беларусь... Як дадаў відомая вам гісторыя подзвіга таджыкскага настаўніка і салдата, здзіленасанага на беларускай зямлі?

— Пра нашых землякоў война, асабіца пра Герояў Савецкага Саюза, у тым ліку і пра Дамулу Азізава, мы, савецкія школьнікі, ведалі яночку сваіх школыных падручнікаў. Пасля — пастаянныя супречкі з ветэрнамі Вялікай Айчыннай, знамёствам з ногіні публікацыяў у газетах і часописах. І ў выніку наша ўяўленне пра гэтых асоб і іх паважаны спадары паставаў падзеяліся і паглыбляліся.

У далёкім 1980 годзе я, тады карацяндант таджыкскай камсомольскай газеты, пабываў у горадзе-герое Мінску на Усесоюзным злёце савецкай младзі. У нас было шмат супречкі, гутарак, пабывалі мы і ў Хатыні, пра якую ведаў. І ведаў не толькі з даведнікам, публікацый маскоўскага друку. Але і па тым множстве мастацкіх твораў, якія з'явіліся пасля ўзвядзення хатынскага мемарыяла ў самых розных нацыянальных літараторах. А наш таджыкскі паст, вельмі на той час папулярны сирод младзі Сайдалі Мамур напісаў цыкл вершаў пра Хатын.

— Дарчы, цыкл вершаў пра падзвіг на беларускую мову Міколам Айрамчыкам... Неаднэнчы ў нас друкаваліся.

— І радык Сайдалі Мамур не маглі не кранаць душу, сэрца. Прайда, у той час я асабіва не вельмі цікавіўся, ці ёсць у Беларусі вуліцы, якія загінулі з вызваленіем ад нямецкага фашызму раздымы. І кітапія Кубка Боласа. Не цікавіўся мо юшча і таму, што ўжо такая была звычайная практика — называць імёманімі герояў вуліцы, паселішчы. А яшчэ навучальныя установы, караблі, географічныя аб'екты — усе сталаці добрая традыцыяй. Гэта бы-

Беларус. Паэт Алан Бабаджон, доктар гістарычных навук Усманнін Гафараў напісані пра яго і нарысы, і артыкулы. Подзвіг Дамулы згадваеца ў многіх творах таджыкскай мастацкай літаратуры.

— **Што значыць для вас асабістая тэма Вялікай Айчыннай вайны?**

— Вялікая Айчыннай вайна — агульнародна болль для ўсіх сунімлення свету. Але і мой уласны, асабісты болль. Як чалавек-адзін, як літаратара. Па той прастай прычыне, што шмат ты, хто здолеў бы зрабіць наша жыццё прыгаждайшым, багацейшым, цікавейшым, ніякім не вірнім з поля боя. Іх шэршаг — відомыя паэты Хабіб Юсуфі, праізак Хакім Карым, літаратуразнаўцы Лутфулла Бузургзад і Абдушукар Пірмухамадзэ. Гэтыя былі паспрабаваў выказаць у адным трагедыйным цыкле і ў некалькіх асобых вершах. У тым ліку і ў вершы «Вуліца венчансі», прысвечаным памяці Героя Савецкага Саюза Дамулы Азізава. Дзякуючы відзіні паэзіі Міколы Мятліцкаму, што пераклалаў гэтыя віршы на беларускую мову. Пранізлі, несіраючы больш сэрця маці, якія да бласконці чаююць з вайны сваіх дзяцей, — чырвоныя стрыжаньні ўсіх гэтых веташ. І ў творах тых — і памяць пра герайчнае загінувшага таджыка, і памяць пра кожнага трэцяга беларуса, які не вірнім дахам, які па-зверску закатаваны

— Так, напісаная, між іншым, разам з ураджэнцами Беларусі — рускамоўнымі пісьменнікамі Таджыкістана Леонідам Чыгрыным. Дык весяло Ато і прывёз мне здымаў шыльды з назвай вуліцы, якія называліся ў гонар нашага герайчнага земляка. Такая гісторыя майго аднаго верша.

А на самай спрабе — гэта гісторыя нашых узаемадзінсін, пераканаўчae сведчанне, што наши паліпраднікі, таджыкі і беларусы, рускі і украінцы, здабывалі ў Вялікай Айчыннай вайне адну агульную Перамогу. І хіба мы не павінны гараніцца такоў гісторыяй!.

— Цi ёсць у таджыкскай літаратуры іншыя творы, прысвечаныя Дамулу Азізаву?

— Пра юшцё і мужчую смерць героя Вялікай Айчыннай вайны таджыкскім літаратарамі напісаны вельмі шмат. Асабіва верш, дакументальны твор. У тым ліку і пра Дамулу Азізава. Пісьменнік Рахмон Сафар прысвяціў воіну дакументальну аповесць, у аснове якой — звесткі з архіваў Таджыкістана, Масквы і

— Так, напісаная, між іншым, разам з ураджэнцами Беларусі — рускамоўнымі пісьменнікамі Таджыкістана Леонідам Чыгрыным. Дык весяло Ато і прывёз мне здымаў шыльды з назвай вуліцы, якія называліся ў гонар нашага герайчнага земляка. Такая гісторыя майго аднаго верша.

А на самай спрабе — гэта гісторыя нашых узаемадзінсін, пераканаўчae сведчанне, што наши паліпраднікі, таджыкі і беларусы, рускі і украінцы, здабывалі ў Вялікай Айчыннай вайне адну агульную Перамогу. І хіба мы не павінны гараніцца такоў гісторыяй!.

— У Мінску не толькі вуліца носіць імя Дамулы Азізава, а і школа названа ў гонар таджыкскай вайны...

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І ведаю, што ў школе працуе музей героя. Яго на-

паўненне адбываеца пры падтрымкы Пасольства Рэспублікі Таджыкістан у Беларусі.

— І веда